

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10C/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202345
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618202345.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: B. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. 6, XXX XX Y., zast.: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátka, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom proti žalovanej: M. C. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. P. XXXX/XX, XXX XX J., zast.: JUDr. Martin Landl, advokát, so sídlom Rázusova 47/4825, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1.760,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.760,- Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.05.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.760,- Eur s príslušenstvom titulom náhrady za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu, pričom uviedol, že žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti (bytu) evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. Y., obec Y., okres L., parcela č. 2444, č. súp. 1287, vchod č. 6, 3. poschodie, byt č. XX, podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu 9142/378662, nachádzajúcej sa na adrese O. č. 6, XXX XX Y., a to každý v podiele 1/2 v pomere k celku. Jedná sa o spoločnú nehnuteľnosť. Predmetný byt spolu s jeho zariadením užíva žalovaná aj napriek nesúhlasu B. P. výlučne sama, prípadne so svojim známym p. E. L., a to minimálne od mesiaca júl 2016 (vrátane). Žalovaná bola opakovane vyzvaná, aby predmetný byt umožnila užívať aj žalovanému, no napriek jeho snahe dohodnúť sa mimosúdne nehnuteľnosť bezodplatne užívala ďalej. Žalobca žalovanú vyzval aj písomne, aby mu uhradila prislúchajúcu náhradu za užívanie nehnuteľnosti nad svoj spoluvlastnícky podiel, no aj napriek tomu žalovaná opäť nereagovala. Žalobca žalovanú vyzval aj písomne, aby mu uhradila prislúchajúcu náhradu za užívanie nehnuteľnosti nad svoj spoluvlastnícky podiel, no aj napriek tomu žalovaná opäť nereagovala. Žalobca žalovanú vyzval opakovane aj k vyporiadaniu spoluvlastníctva k predmetnému bytu a to tak, že žalovaná by sa stala výlučnou vlastníčkou predmetnej spoločnej nehnuteľnosti, pričom by žalobcovi uhradila príslušnú sumu rovnajúcu sa hodnote jeho podielu, ktorý by nadobudla. Ani v tomto smere nebola žalovaná ochotná sa dohodnúť a neustále vymýšľala a snažila sa vykonštruovať rôzne dôvody, prečo by nemala žalobcovi uhradiť jeho podiel na predmetnom byte. Žalovaná opakovane žalobcu za posledné takmer dva roky neustále udáva za rôzne vymyslené a ničím nepodložené skutky, kedy sa do dnešného dňa ani v jednom prípade jej podanie neukázalo ako pravdivé, práve naopak, opakovane sa ukázalo, že jej tvrdenia voči žalobcovi sú nepravdivé a vymyslené.

Žalobca sa na nátlak a správanie žalovanej musel zo spoločnej nehnuteľnosti v mesiaci jún 2016 odsťahovať a prenajať si byt, nakoľko iné bývanie nemal a do dnešného dňa ani nemá. Od toho momentu žalovaná ako druhá spoluvlastníčka nehnuteľností bráni B. P. v ich užívaní. Žalovaná svojvoľne vymenila zámky na prístupových dverách do bytu. Uvedenú skutočnosť sama žalovaná niekoľko krát potvrdila aj na pojednávaníach vedených na Okresnom súde Lučenec pod č.k. 6P/58/2016, ako aj pri podaniach v rámci trestných oznámení voči osobe žalobcu (B. P.). Uvedený stav trvá až dodnes. Z uvedeného preukázateľne vyplýva, že po uvedenú dobu (od júla 2016 až dodnes) spoločné nehnuteľnosti (byt) užíva a naďalej aj užíva nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu žalovaná.

Spoluvlastníkovi, ktorý nemôže vec, ktorá je predmetom podielového spoluvlastníctva, užívať v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, vzniká zákonné právo na náhradu za obmedzenie spoluvlastníckeho práva vo forme peňažného plnenia. Povinným na zaplatenie takejto náhrady je ten spoluvlastník, ktorý spoločnú vec užíva nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Za primeranú náhradu sa považuje suma zodpovedajúca všeobecnej hodnote nájmu, ktorá zohľadňuje výšku spoluvlastníckeho podielu ukráteného spoluvlastníka. Z prieskumu realitného trhu v meste Y., ako aj vyjadrenie realitnej kancelárie vyplýva, že výška mesačného nájomného za nehnuteľnosti obdobné spoločnými nehnuteľnosťami je v rozsahu 160,- Eur až 240,- Eur. Pri zohľadnení stavu spoločných nehnuteľností, t.j. 4-izbového bytu, ako aj veľkosti spoluvlastníckeho podielu žalobcu B. P., by mesačný nájom za spoločné nehnuteľnosti predstavoval sumu 160,- Eur až 240,- Eur, čo v 1/2 -ici predstavuje 80,- Eur až 120,- Eur. Spoločné nehnuteľnosti užíva žalovaná nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu od 01.07.2016, pričom uvedený stav trvá aj naďalej. Toto obdobie zodpovedá 22 mesačným nájmom (k 31.05.2018).

Celková všeobecná hodnota nájmu za spoločné nehnuteľnosti v uvedenom období tak predstavuje sumu 3.520,- Eur až 5.208,- Eur, z čoho 1/2-ica predstavuje sumu 1.760,- Eur až 2.640,- Eur, čo predstavuje primeranú náhradu za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu žalovanej, na základe ktorého vzniklo žalobcovi voči žalovanej právo na náhradu za užívanie spoločných nehnuteľností (bytu) nad rozsah spoluvlastníckeho podielu v uvedenej výške. Konaním žalovanej vznikla žalobcovi zároveň aj ďalšia materiálna ujma - škoda predstavujúce mesačné úhrady spojené s prenájmom bytu, v ktorom býva v súčasnosti, do ktorého sa musel presťahovať, aby vôbec mal kde bývať, keďže mu žalovaná v spoločnom byte neumožnila bývať.

K žalobe žalobca pripojil výpis z LV č. XXXX pre k.ú. a obec Y., vyjadrenie spoločnosti C. real s.r.o., L. k trhovej cene 4-izbového bytu vo Y., výzvu žalobcu zo dňa 31.01.2018 žalovanej na mimosúdne vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti (bytu) ako aj zaplatenie náhrady za užívanie nehnuteľností nad rozsah spoluvlastníckeho podielu a výzvu žalobcu zo dňa 28.02.2018 žalovanej na mimosúdne vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti (bytu) ako aj zaplatenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu - odpoveď na list zo dňa 19.02.2018.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe, doručenom tunajšiemu súdu dňa 06.08.2018, na výzvu podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku uviedla, že predmetný byt užíva len spolu s ich maloletým synom Q. P. (synom žalobcu), ktorú skutočnosť potvrdil aj samotný žalobca napríklad vo svojom vyjadrení k žalobe v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10C/28/2018, kde zároveň k svojmu vyjadreniu priložil do prílohy čestné prehlásenie o počte bývajúcich osôb v roku 2016 a 2017 od správcu bytového domu, z ktorého vyplýva, že byt obýva len žalovaná a ich syn. To, že býva v byte spolu s maloletým synom, rovnako žalovaná uviedla aj v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6P/58/2016 vo veci úpravy práv a povinností k maloletému Q. P.. Žiadna tretia osoba okrem ich maloletého syna byt neužíva.

Žalovaná poprela aj tvrdenie žalobcu, že byt užíva bez jeho súhlasu. Žalobca sa z bytu odsťahoval až po ich vzájomnej dohode, v rámci ktorej sa dohodli, že žalovaná bude užívať byt s ich maloletým synom, aby tento vyrastal v prostredí, na ktoré je od malička navyknutý a žalobca sa odsťahuje a nájde si vlastné bývanie. Žalovaná akceptovala dobrovoľný odchod žalobcu v júni 2016 z bytu, keďže sa rozhodol žiť spoločne so svojou novou priateľkou. Túto skutočnosť potvrdil aj žalobca napríklad vo svojej výpovedi zachytenej v zápisnici o výsluchu na Obvodnom oddelení Policajného zboru vo Filákovke ČVS: ORP-1120/FI-LC-2016 z 15.11.2016, resp. aj v uznesení Obvodného oddelenia Policajného zboru Filákovka ČVS: ORP-1/1120/LC-FI-2016 zo dňa 17.01.2017, kde je zachytená výpoveď žalobcu do zápisnice v tomto trestnom konaní. O tejto vzájomnej dohode, že sa z predmetnej nehnuteľnosti odsťahuje žalobca, sa vyjadroval aj pred p. N., keď bol u nej na návšteve. V rámci tejto dohody si žalovaná so žalobcom dohodli, že ona bude hradiť všetky platby spojené s bytom a jeho užívaním a tým sú za užívanie bytu vyporiadaní. Preto má žalovaná za to, že vzhľadom na túto dohodu medzi ňou a žalobcom tento nemá voči nej nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Zároveň žalovaná poukázala na to,

že za žalobcu platila poplatky do fondu prevádzky, údržby a opráv správcu bytového domu, v ktorom sa byt nachádza.

V súvislosti s tvrdením žalobcu, že mu žalovaná bráni v užívaní bytu, žalovaná nepoprela, že som vymenila zámok na byte, nakoľko už žalobcovi nedôveruje, keď jej z bytu boli odcudzené osobné veci (ako je vysokoškolský diplom a všetky dokumenty spojené s jej pedagogickou praxou, šperky, rôzne listiny, kľúče od pivnice), a to v čase, keď odišla z bytu do práce a syn do školy a kľúč od bytu mal už len žalobca. Túto skutočnosť zároveň uviedla aj vo svojej odpovedi zo dňa 19.02.2018, keď písomne reagovala na výzvu žalobcu na mimosúdne vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti a zaplatenie za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu.

V súvislosti so žalobou žalovaná podotkla, že žalobcu už od marca 2016 opakovane žiadala o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k bytu. Z jej strany mu bol zaslaný a doručený návrh na mimosúdne vyporiadanie spoluvlastníctva k bytu, čo však žalovaný ignoroval a teda súčasný stav si žalobca spôsobil sám a chce ho riešiť až skoro po uplynutí dvoch rokov od času jeho dobrovoľného odsťahovania sa, a to žalobou o zaplatenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu namiesto žaloby na zrušenie podielového spoluvlastníctva. Žalobca si je vedomý, že žalovaná nemá voči nemu žiadne peňažné záväzky, ktoré by jej vyplývali či už zo spoluvlastníctva k predmetnému bytu alebo z akejkoľvek náhrady za užívanie bytu nad rozsah spoluvlastníckeho podielu. Práve z dôvodu doterajšieho konania žalobcu žalovaná na Okresnom súde Lučenec podala dňa 11.05.2018 žalobu na zrušenie podielového spoluvlastníctva a jeho vyporiadanie v širšom zmysle, v rámci ktorej sú ako dôkazy predložené aj jej výzvy pre žalobcu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k bytu.

Navyše žalobca už v minulosti od žalovanej neoprávnene žiadal peňažné prostriedky napríklad prostredníctvom platobného rozkazu, ktorým sa chcel bezdôvodne obohatiť sumou 7.196,- Eur + trovy zastúpenia v súdnom konaní, avšak žalobca vzhľadom na žalovanou doložené dôkazy zobral tento návrh v celom rozsahu sám späť. Podľa názoru žalovanej aj z toho vyplýva, že sa žalobca opätovne snaží na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

Žalovaná poukázala aj na dôkaz predložený žalobcom - vyjadrenie k tržnej cene 4-izb. Bytu vo Y., kde sa realitný maklér a konateľ spoločnosti C. reality s.r.o. pobočka O. so sídlom E. Lučenec M. nevyjadril k výške mesačného nájomného za nehnuteľnosti obdobné „spoločným nehnuteľnostiam“, ale vydal len akési vyjadrenie „k tržnej“ cene 4-izbového bytu vo Y. na ulici O. XXXX/X. Žalovaná má za to, že tento dôkaz je pre toto konanie nepodstatný a preto žiadala, aby naň súd neprihliadal.

Žalovaná ďalej uviedla, že so žalobcom sa ústne dohodli na tom, že byt bude užívať ona s ich maloletým synom Q., aby tento vyrastal v prostredí, na ktoré je od malička zvyknutý, bez finančnej náhrady pre žalobcu. Žalovaná má za to, že v danom prípade ide o dohodu podielových spoluvlastníkov podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou, pre ktorú Občiansky zákonník nevyžaduje písomnú formu, čo potvrdil vo svojej judikatúre aj Najvyšší súd Českej republiky (rozsudok sp. zn. 22 Cdo 4347/2007 zo dňa 10.12.2009). Keďže medzi nimi existovala od odchodu žalobcu z bytu v júni 2016 dohoda o hospodárení s bytom ako vecou v podielom spoluvlastníctve, ktorá bola uzatvorená na dobu neurčitú a keďže zároveň nedošlo k zmene pomerov, keď byt žalovaná užíva so synom Q., je žaloba vzhľadom na túto dohodu nedôvodná, nakoľko podľa dohody, ktorá podľa názoru žalovanej trvá a nebola zrušená, nemá voči žalobcovi za užívanie bytu poskytnúť žiadnu finančnú náhradu. Preto žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

Žalovaná k vyjadreniu pripojila fotokópiu e-mailovej komunikácie medzi žalobcom a žalovanou, vyjadrenie žalobcu v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 10C/28/2018, fotokópiu potvrdenia spoločnosti A., s.r.o., Y., uznesenie Obvodného oddelenia Policajného zboru Fiľakovo ČVS: ORP-1120/LC-FI-2016 zo dňa 17.01.2017, odpoveď žalovanej na výzvu na mimosúdne vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti a zaplatenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu zo dňa 19.02.2018.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 06.09.2018 na výzvu súdu podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku k vyjadreniu žalovanej uviedol, že skutočnosti uvádzané žalovanou sú zavádzajúce a plné klamstiev. Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že malo medzi nimi dôjsť k uzavretiu akejsi dohody o hospodárení s bytom, a to podľa tvrdení žalovanej od júna 2016, ktorá dohoda mala byť údajne uzatvorená na dobu neurčitú s tým, že žalovaná nemá žalobcovi poskytnúť žiadnu finančnú náhradu za užívanie predmetného bytu. Uvedené tvrdenie žalovanej je vysoko zavádzajúce, pričom k tomuto svojmu tvrdeniu nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by bez pochybností preukazoval jej tvrdenie. Naopak, žalobca môže súdu preukázať, že žalovanú opakovane žiadal, aby mu umožnila vstup do bytu, aby mu umožnila užívanie bytu, v ktorom mu aktívne dlhodobo bránila s výhovorkami o zmiznutých veciach

a podobne. Pravdou však je, že žalovaná žalobcu pod hrozbou vyhrážok donútila z bytu odísť pod zámienkou, že bude robiť krik a cirkus a obviní ho z napadnutia a vyhrážania pred políciou. Vzhľadom na uvedené vyhrážky žalobca z bytu odišiel s tým, že sa do bytu vráti, keď sa upokojí ona, ako aj celá situácia, čo sa nestalo, nakoľko žalovaná vymenila zámku na byte a znemožnila tak žalobcovi prístup do bytu. Uvedené konanie sama žalovaná vo svojom vyjadrení aj priznala, čo žalobca považuje za priamy dôkaz o tom, že jeho žaloba je dôvodná. V dôsledku správania sa žalovanej bol donútený nájsť si podnájom, nakoľko iné možnosti bývania nemal. Následne sa žalovaná opakovane snažila cestou polície a vymyslených trestných oznámení jeho osobu zdiskreditovať svojimi opakovanými vyhrážkami voči jeho osobe, ktoré produkuje dlhodobo už od roku 2016. Preto žalobca trval na tom, že žiadna dohoda medzi ním a žalovanou ohľadne užívania bytu nebola nikdy uzatvorená, čo vyplýva aj z popísaných udalostí, keďže toto tvrdenie žalovaná predniesla súdu po prvý krát až teraz s cieľom vyhnúť sa svojej povinnosti. Vzhľadom k tomu, že žalovaná nepredložila súdu dôkaz o svojich tvrdeniach uvádzaných vo vyjadrení, ktoré by sa zakladali na konkrétnych dôkazoch, považuje žalobca jej tvrdenia za vymyslené s cieľom vyhnúť sa jej zákonným povinnostiam voči jeho osobe.

Vo svojom vyjadrení žalobca zároveň podal odvolanie proti uzneseniu č.k. 10C/32/2018-62 zo dňa 22.08.2018 a žiadal predmetné uznesenie zrušiť s odôvodnením, že v prílohe doručeného uznesenia sa nachádza aj podanie označené ako „Replika“, ktoré je vedené pod sp. zn. 10C/28/2018 a ktoré s predmetnou vecou nesúvisí, preto uznesenie súdu ohľadne výzvy je čiastočne zmätočné, nakoľko ak súd od jeho osoby požadoval, aby sa vyjadril aj k uvedenému podaniu, žalobca žiadal, aby bol vyzvaný osobitným uznesením, resp. výzvou v konaní sp. zn. 10C/28/2018. Keďže má záujem predložiť súdu aj ďalšie dôkazy potrebné pre uvedené konania, bol by rád, pokiaľ by bolo zrejme, ku ktorému konaniu budú dôkazy predložené a prečo mu bola doručená príloha označená ako „Replika“ s iným číslom konania než je uvedené v uznesení súdu, ktorým ho vyzval na vyjadrenie sa ku konaniu sp. zn. 10C/32/2018. K vyjadreniu pripojil žalobca prepis sms-komunikácie medzi stranami sporu.

4. Vo výzve zo dňa 26.09.2018 ozrejmil súd žalobcovi, že uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 10C/32/2018-62 zo dňa 22.08.2018 ho súd vyzval podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku, aby sa v lehote 10 dní od doručenia uznesenia vyjadril k vyjadreniu žalovanej, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 06.08.2018. Uznesenie bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Lučenec. Proti predmetnému uzneseniu nie je prípustné odvolanie. Proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom je prípustná sťažnosť. Dňa 10.09.2018 bolo e-mailom a následne dňa 12.09.2018 aj v listinnej podobe súdu doručené vyjadrenie žalobcu, ktorého obsahom bolo tiež odvolanie žalobcu proti uzneseniu č.k. 10C/32/2018-62 zo dňa 22.08.2018. Odvolanie žalobca odôvodnil skutočnosťou, že uznesenie považuje za zmätočné, nakoľko ak súd požadoval, aby sa vyjadril k podaniu žalovanej, žiada, aby bol vyzvaný osobitným uznesením, resp. výzvou, ktorá bude niesť spisovú značku 10C/28/2018. Podľa jeho názoru nie je zrejme, ku ktorému konaniu budú uvedené dôkazy a prečo mu bola doručená príloha označená ako „replika“ s iným číslom konania, než je uvedené v uznesení súdu, ktorý ho vyzval na vyjadrenie k predmetu konania sp. zn. 10C/32/2018.

Keďže proti vyššie uvedenému uzneseniu vyššieho súdneho úradníka nie je prípustné odvolanie, súd podanie žalobcu posúdil ako sťažnosť proti uzneseniu č.k. 10C/32/2018-62 zo dňa 22.08.2018 (čl. 11 Základných princípov Civilného sporového poriadku).

Súd tiež poukázal na skutočnosť, že na tunajšom súde sú vedené dve súdne konania, ktoré sa týkajú tých istých účastníkov konania:

- spor sp. zn. 10C/28/2018 žalobkyne M.. C. Z. proti žalovanému B. P. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle,
- spor sp. zn. 10C/32/2018 žalobcu B. P. proti žalovanej M.. C. Z. o zaplatenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti.

V oboch sporoch súd uznesením vyzval B. P. na vyjadrenie:

- v spore sp. zn. 10C/28/2018 súd uznesením č.k. 10C/28/2018-111 zo dňa 22.08.2018 vyzval podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku B. P. ako žalovaného na vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne doručenému súdu dňa 06.08.2018,

- v spore sp. zn. 10C/32/2018 súd uznesením č.k. 10C/32/2018-62 zo dňa 22.08.2018 vyzval B. P. ako žalobcu podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku na vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 06.08.2018.

Obidve uznesenia boli B. P. doručené až dňa 13.09.2018, čo bolo preukázané dátumom na doručení súdnej zásielky.

Preto súd žalobcu vyzval na vyjadrenie, či trvá na podanej sťažnosti, keďže táto bola podaná skôr, ako bolo žalobcovi doručené uznesenie súdu. Súd sa domnieval, že písomnosti, ktoré žalobca namietal

(vyjadrenia, replika, uznesenia súdu), boli žalobcovi zrejme odovzdané právnu zástupkyňou JUDr. Adrianou Krpčiarovou, ktorá žalobcovi v tomto konaní vypovedala plnomocenstvo.

5. Žalobca v odpovedi zo dňa 25.10.2018 na výzvu súdu uviedol, že písomnosti týkajúce sa konaní sp. zn. 10C/32/2018 a 10C/28/2018 mu boli zo strany advokátskej kancelárie Kováč/Krpčiarová & partners s.r.o. so sídlom M. Bela č. 2, 984 03 Lučenec doručené spoločne a preto pravdepodobne nebolo zrejmé, ktoré doklady boli pripojené ku ktorému konaniu. Následne mu boli zo strany súdu doručené predmetné podklady aj samostatne, pričom sa k uvedeným výzvam aj vyjadril a navrhol dôkazy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto žalobca netrval na podanom opravnom prostriedku označenom ako „odvolanie“ voči predmetnému uzneseniu. Žalobca však trval na tom, že skutočnosti uvádzané žalovanou v jej vyjadrení sú zavádzajúce a plné klamstiev. Žalovaná uviedla vo svojom vyjadrení, že od júna 2016 malo medzi nami dôjsť k uzavretiu akejsi dohody o hospodárení s bytom, ktorá mala byť údajne uzatvorená na dobu neurčitú s tým, že žalobcovi nemá poskytnúť žiadnu finančnú náhradu za užívanie bytu. Uvedené tvrdenie žalovanej považoval žalobca za zavádzajúce a zo strany žalovanej nepreukázané. Žalobca opakovane poprel tvrdenie žalovanej o uzavretí dohody a dodal, že podľa právneho poriadku SR akákoľvek zmluva, ktorá by bola uzavretá v tiesni, pod nátlakom, prípadne inou hrozbou, by bola absolútne neplatná, a to od počiatku, na čo by mal súd prihliadať.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca netrval na podanej sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. 10C/32/2018-62 zo dňa 22.08.2018, súd o tejto sťažnosti osobitne nerozhodoval a pokračoval v konaní (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 886).

7. Žalovaná vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu doručenom tunajšiemu súdu dňa 26.11.2018 na výzvu podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku uviedla, že žalobcom predložené dôkazy nijako nespochybnili existenciu dohody o užívaní bytu uzatvorenej medzi ňou a žalobcom. Z hľadiska dôkazného bremena ohľadne preukázania existencie dohody o hospodárení so spoločným bytom opätovne poukázala na dôkazy, ktoré súdu predložila spolu s vyjadrením, a to uznesenie Obvodného oddelenia Policajného zboru Fiľakovo ČVS: ORP-1120/FI-LC-2016 zo dňa 17.01.2017 a čestné vyhlásenie o počte osôb bývajúcich v byte v roku 2016, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise, keď žalobca v trestnom konaní uviedol: „... S C. Z. sa rozišiel v októbri roku 2015 kvôli nezhodám, pričom po vzájomnej dohode ešte zostal bývať s ňou a spoločný synom v predmetnom byte. Z uvedeného bytu sa odsťahoval v júni roku 2016, kedy si so sebou zobral len svoje osobné veci. Definitívne sa z bytu odsťahoval dňa 18.06.2016, kedy poprosil bývalú družku, aby bola prítomná počas sťahovania aj ona, v čom mu však nevyhovela a uviedla mu, aby si z bytu zobral, čo chce. B. P. si zo spoločného bytu zobral svoje veci, ďalej domáce kino, mrazničku, nejaké fotky, zopár tanierov a príborov, zobral tiež bedničku so spoločnými šperkmi, z ktorej nič nevyberal, nekontroloval jej obsah...“, teda sám potvrdil existenciu dohody o tom, že byt bude naďalej užívať žalovaná s ich maloletým synom a žalobca si nájde vlastné bývanie. Toto rovnako potvrdzuje aj čestné vyhlásenie o počte osôb bývajúcich v byte v roku 2016, keď od 01.07.2016 bola nahlásená zmena v počte osôb bývajúcich v byte z troch na dve osoby (žalovanú a maloletého syna Q.). Žalovaná má za to, že tieto dôkazy dostatočne preukazujú existenciu ňou uvádzanej dohody o užívaní bytu a teda v tomto smere uniesla dôkazné bremeno. Čo sa týka právneho posúdenia, má za to, že v danom prípade išlo o dohodu o hospodárení so spoločnou vecou.

Z hľadiska žalobcom predložených dôkazov - sms komunikácie, kde žalovanú vyzýva, aby mu umožnila užívať byt, žalovaná poukázala na skutočnosť, že prvá sms komunikácia je zo dňa 21.12.2017, teda jeden a pol roka potom, čo sa žalovaná so žalobcom dohodla na užívaní predmetného bytu, pričom žalobca v tejto komunikácii uvádza, že byt mal údajne užívať aj terajší partner žalovanej, čo však nebola pravda, nakoľko tento za žalovanou chodil len na návštevu a v byte nikdy nebyval.

Tvrdenia žalobcu, že s existenciou dohody žalovaná prišla až v tomto súdnom konaní po viac ako dvoch rokoch údajného neoprávneného užívania bytu, považuje žalovaná za irelevantné. Bol to sám žalobca, kto so žalovanou uzatvoril dohodu o užívaní bytu a žalobu o zaplatenie údajnej dlžnej sumy za nadužívanie spoluvlastníckeho podielu na byte voči žalovanej podal po viac ako dvoch rokoch, čo byt užívala s ich maloletým synom v zmysle uzatvorenej dohody. Teda sám žalobca, hoci si bol vedomý toho, že s ich maloletým synom užíva celý byt, sa dva roky nedomáhal nápravy a „toleroval“ neoprávnené užívanie bytu žalovanou a ich maloletým synom, z čoho vyplýva, že žalobca o existencii dohody vedel a zo žalovanej neznámych dôvodov po viac ako dvoch rokoch požaduje zaplatenie nájomného v rozpore s pôvodnou dohodou. Rovnako z hľadiska skutočností uvádzaných žalobcom, že s existenciou dohody o užívaní bytu prišla žalovaná až po dvoch rokoch neoprávneného užívania bytu, poukázala žalovaná

na skutočnosť, že o existencii dohody súd informovala hneď pri svojom prvom úkone v tomto súdnom konaní - vo vyjadrení, a z tohto dôvodu má za to, že tieto argumenty žalobcu sú nedôvodné.

Žalovaná má za to, že je dostatočne preukázané, že žalobca so žalovanou uzatvorili dohodu o užívaní bytu, podľa ktorej žalovaná mala byť užívať s ich maloletým synom, čo potvrdzuje aj správanie sa žalobcu po ich rozchode, keď sa tento dobrovoľne z bytu odsťahoval a dodržiaval podmienky uzatvorenej dohody (čo opäť vyplýva z uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Filakovo). Má za to, že žalobca chcel zrejme zmeniť dohodu spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou, na čo sa však vyžaduje postup podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda opäť dohoda spoluvlastníkov alebo pri nedosiahnutí dohody na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka rozhodnutie súdu. Nakoľko tento postup pri zmene dohody podielových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou nebol dodržaný, má žalovaná za to, že k zmene dohody nedošlo (nakoľko v čase podania žaloby nedošlo ani k podstatnej zmene okolností, za ktorých došlo k uzatvoreniu dohody o užívaní bytu) a teda podľa tejto dohody bola žalovaná stále oprávnená v období, za ktoré žalobca požaduje zaplatenie náhrady, užívať nehnuteľnosť s ich maloletým synom s tým, že znášala v celom rozsahu náklady súvisiace s bytom, ktoré žalobca neplatil, ale nebola povinná platiť žiadnu náhradu za užívanie bytu žalobcovi. Z tohto dôvodu (t.j. z dôvodu existencie dohody o užívaní nehnuteľnosti, ktorá nebola zmenená) má žalovaná za to, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná a žiadala, aby ju súd zamietol.

Pre úplnosť žalovaná tiež uviedla, že nakoľko bol maloletý syn Q. P. neodkladným opatrením v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6P/58/2016 zverený do rozhodnutia vo veci samej do starostlivosti žalobcu (čím došlo podľa názoru žalovanej k podstatnej zmene okolností, za ktorých bola uzatvorená pôvodná dohoda o hospodárení s bytom), že predmetný byt prestala užívať, odsťahovala sa z neho za asistencie policajnej hliadky z Obvodného oddelenia Policajného zboru Filakovo, nakoľko ju žalobca počas sťahovania sa z bytu slovné osočoval (nebral na vedomie ani vysoké štádium jej tehotenstva), že vykráda s jej rodinnými príslušníkmi byt (z ktorého sa žalobca pred viac než dvoma rokmi odsťahoval) a umožnila žalobcovi vstup do bytu a jeho užívanie a to odo dňa 12.10.2018. Dodnes tak žalobca neučinil.

Pokiaľ žalobca v replikách tiež uvádzal, že dohoda o hospodárení s bytom nemôže existovať aj z dôvodu, že konal pod nátlakom, keď sa z bytu odsťahoval a preto je akákoľvek dohoda medzi žalovanou a žalobcom neplatná, podľa názoru žalovanej ide iba o účelové tvrdenia žalobcu, ktoré sa nezakladajú na pravde, čo vyplýva napríklad aj z uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Filakovo ČVS: ORP-1120/FI-LC-2016 zo dňa 17.01.2017 a rovnako aj z konania žalobcu, keď z bytu odišiel dobrovoľne, pričom si aj zobral všetky svoje veci, ktoré sa v byte nachádzali a odsťahoval sa k svojej novej priateľke z dôvodu jeho nevery.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedkov N.j a Q. Z., oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, ako aj so spismi tunajšieho súdu sp. zn. 10C/28/2018 a 6P/58/2016 a zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX vo vchode č. 6 na 3. poschodí bytového domu zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. Y., obec Y., okres L., parcela č. 2444 č. súp. XXXX, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 9142/378662, každý v podiele 1/2 k celku, pričom titulom nadobudnutia vlastníckeho práva bola kúpna zmluva zo dňa 14.09.2010 evidovaná pod V 1825/10.

10. V rozhodnom období od 01.07.2016 do 31.05.2018, za ktoré si žalobca voči žalovanej uplatňuje nárok na náhradu za užívanie nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve nad rozsah spoluvlastníckeho podielu žalovanej, byt užívala žalovaná, a to v celosti. V spornom období žalobca byt neužíval.

11. Listom zo dňa 31.01.2018 žalobca vyzval žalovanú na mimosúdne vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti (bytu), ako aj na zaplatenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu vo výške 2.090,- Eur s odôvodnením, že žalovaná byt spolu s jeho zariadením užíva aj napriek nesúhlasu žalobcu výlučne sama, prípadne so svojím známym E. minimálne od mesiaca júl 2016. Od tohto momentu bráni žalobcovi v užívaní nehnuteľnosti, pričom svojvoľne vymenila zámky na prístupových dverách k spoločným nehnuteľnostiam. Uvedenú skutočnosť niekoľkokrát potvrdila aj na pojednávaniach vedených na Okresnom súde Lučenec pod č.k. 6P/58/2016, ako aj pri podaniach v rámci trestných oznámení voči osobe B. P. Takýto stav trvá až dodnes. Zároveň potvrdila, že spoločné nehnuteľnosti nepretržite užíva s tým, že svojvoľne vymenila zámky na prístupových dverách bytu. K

vzájomnej dohode o užívaní spoločných nehnuteľností nedošlo. Keďže po uvedenú dobu (od júla 2016 dodnes) spoločné nehnuteľnosti (byt) užívala a naďalej užíva nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, spoluvlastníkovi, ktorý nemôže vec, ktorá je predmetom podielového spoluvlastníctva, užívať v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, vzniká zákonné právo na náhradu za obmedzenie spoluvlastníckeho práva vo forme peňažného plnenia. Povinným na zaplatenie takejto náhrady je ten spoluvlastník, ktorý spoločnú vec užíva nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Za primeranú náhradu sa považuje suma zodpovedajúca všeobecnej hodnote nájmu, ktorá zohľadňuje výšku spoluvlastníckeho podielu ukráteného spoluvlastníka. Z prieskumu realitného trhu v meste Y. vyplýva, že výška mesačného nájomného za nehnuteľnosti obdobné spoločným nehnuteľnostiam je v rozsahu 200,- Eur až 260,- Eur plus náklady spojené s bývaním v byte. Pri zohľadnení stavu spoločných nehnuteľností, t.j. 4-izbového bytu, ako aj veľkosti spoluvlastníckeho podielu B. P. a žalovanej by mesačný nájom za spoločné nehnuteľnosti predstavoval sumu 110,- Eur až 130,- Eur. Spoločné nehnuteľnosti užíva žalovaná nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu od 01.07.2016, pričom uvedený stav trvá. Toto obdobie zodpovedá 18 mesačným nájomom (k 31.01.2018). Celková všeobecná hodnota nájmu za spoločné nehnuteľnosti v uvedenom období tak predstavuje sumu 2.090,- až 2.470,- Eur. Výzva bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 13.02.2018.

12. Žalovaná v odpovedi na výzvu na mimosúdne vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti a zaplatenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu zo dňa 19.02.2018 poukázala na skutočnosť, že to bol žalobca, ktorý dobrovoľne odišiel zo spoločnej domácnosti a teda žalovaná mala za to, že jeho zámerom bolo, aby do vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti túto užívala ona spolu s ich malým synom s tým, že ona bude platiť poplatky do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu. Rovnako poukázala na skutočnosť, že zámky na nehnuteľnosti vymenila až potom, ako jej z nehnuteľnosti zmizli osobné veci v čase, keď nebola v nehnuteľnosti, žalobca mal vlastné kľúče, v dôsledku čoho na nehnuteľnosti vymenila zámku, aby zamedzila zmiznutiu ďalších svojich vecí. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má za to, že z jej strany nedošlo k obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcu.

13. Listom zo dňa 28.02.2018 žalobca odpovedal na list žalovanej zo dňa 19.02.2018 a opakovane žalovanú vyzval na zaplatenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu žalovanej vo výške 2.200,- Eur v lehote 3 dní od doručenia tejto výzvy. Výzva bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 07.03.2018.

14. Z uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Filákov ČVS: ORP-1120/LC-FI-2016 zo dňa 17.01.2017 vyplýva, že dňa 15.11.2016 bol do zápisnice o výsluchu podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku vypočutý B. P., ktorý k veci uviedol, že s oznamovateľkou C. Z. - bývalou družkou býval v spoločnom byte na adrese trvalého pobytu, pričom uvedený byt je v bezpodielovom spoluvlastníctve 1/2. S C. Z. sa rozišiel v októbri roku 2015 kvôli nezhodám, pričom po vzájomnej dohode ešte zostal bývať s ňou a spoločným synom v predmetnom byte. Z uvedeného bytu sa odsťahoval v júni roku 2016, kedy so sebou zobral len svoje osobné veci. Definitívne sa z bytu odsťahoval dňa 18.06.2016.

15. Z potvrdenia spoločnosti A. s.r.o., Z. cesta X/XXX, Y. zo dňa 25.06.2018 vyplýva, že od 01.07.2016 bola nahlásená zmena počtu osôb žijúcich v byte číslo XX. na O. ulici č. 6 vo Y. na dve osoby. Z čestného vyhlásenia o počte bývajúcich osôb za roky 2016 a 2017 vyplýva, že v období od 01.07.2016 až do 31.12.2017 bývali v predmetnom byte dve osoby.

16. Zo spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10C/28/2018 je zrejmé, že dňa 11.05.2018 bola na tunajšom súde podaná žaloba žalobkyne M.. C. Z. proti žalovanému B. P. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle k bytu č. XX, nachádzajúcemu sa na 3. poschodí, vo vchode č. 6, bytového domu so súpisným číslom XXXX postaveného na parcele registra „C“ katastrálnej mapy, parcela č. 2444, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o výmere 1053 m², zapísaného na LV č. XXXX, pre katastrálne územie Y., obec Y., okres L., evidovaný Okresným úradom Lučenec Katastrálny odbor a spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 9142/378662 v pomere k celku na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu. Žalobou v spojení s vyjadrením zo dňa 18.12.2018 sa navrhuje prikázať byt do výlučného vlastníctva žalobkyne M.. C. Z., žalobkyni uložiť povinnosť zaplatiť žalovanému primeranú náhradu za spoluvlastnícky podiel vo výške 15.700,- Eur a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť žalobkyni v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva sumu 15.700,- Eur.

17. Na tunajšom súde je vedené aj konanie sp. zn. 6P/58/2016 o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Q. P., ktorý je spoločným synom žalobcu a žalovanej.

18. Vo veci sa dňa 12.03.2019 konalo pojednávanie. Žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na súdnom pojednávaní trval na podanej žalobe v kontexte repliky I zo dňa 06.09.2018 a repliky II zo dňa 25.10.2018 a zopakoval, že žalobca v období od júla 2016 do októbra 2018 dotknuté nehnuteľnosti neužíva v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, nakoľko tieto užívala žalovaná, a to v celom rozsahu, teda nad rámec spoluvlastníckeho podielu, čím sa podieľala na prisvojení úžitkovej hodnoty dotknutých nehnuteľností vo väčšej miere, než zodpovedá jej podielu. Žalovaná v konaní žiadnym spôsobom nepoprela skutočnosť, že dotknuté nehnuteľnosti užívala nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Zároveň žalovaná bránila žalobcovi v užívaní dotknutých nehnuteľností, a to takým spôsobom, že vymenila zámky na prístupových dverách do bytu. Uvedené považuje za nesporné, nakoľko žalovaná sa v tomto smere viackrát vyjadrila v súdnych alebo trestných konaniach. Žalovaná sa celú dobu považovala za výlučnú vlastníčku danej nehnuteľnosti napriek tomu, že bola len podielovou spoluvlastníčkou. Neexistuje akákoľvek dohoda o užívaní dotknutých nehnuteľností. Žalobca v konaní predložil dôkazy v podobe výpisu sms-správ, kde jasne deklaroval, že mu žalovaná bráni a obmedzuje jeho vlastnícke právo tým, že nemôže užívať dané nehnuteľnosti. V neposlednom rade poukázal na písomnosti zo dňa 31.01.2018 a 28.02.2018, v ktorých žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu žiadal, aby mu žalovaná uhradila peňažné plnenie titulom užívania nehnuteľností nad rozsahu spoluvlastníckeho podielu. Pokiaľ žalovaná odkazuje na uznesenie v trestnom konaní, konkrétne na jeho časť „z neho vyplýva, že s C. sa rozišiel v októbri 2015 kvôli nezhodám, pričom po vzájomnej dohode ešte zostal bývať s ňou a spoločným synom v predmetnom byte“, uvedené nemožno zamieňať s dohodou o užívaní bytu. Následne došlo k výmene zámkov a nátlaku zo strany žalovanej. Žalobca popieral existenciu akéhokoľvek právneho aktu, na základe ktorého mohla žalovaná užívať byt bezodplatne. V konaní nie je preukázané, za akých podmienok mala byť táto dohoda uzavretá, na základe čoho žalovaná odvodzuje svoj nárok na bezodplatné užívanie bytu. Existencia dohody nebola ničím preukázaná, nie je zrejmé, kedy, kde, za akým účelom bola táto dohoda uzavretá, čo bolo jej obsahom alebo kto bol prítomný pri uzavretí dohody. Hmotnoprávnou podmienkou uplatnenia tohto nároku je preukázanie, že žalovaná užívala nehnuteľnosť nad rámec spoluvlastníckeho podielu, pričom túto skutočnosť žalobca v konaní jednoznačne preukázal, teda táto hmotnoprávna podmienka bola splnená. Žalobca vylučoval, že by sa mal podieľať na úhrade nákladov za byt, keď v ňom nežil a žalovaná míňala vodu, elektrinu a plyn. Osobitné zmluvy na energie týkajúce sa tohto bytu boli tiež vedené na meno žalovanej. Žalobca tiež potvrdil, že v rozhodujúcom čase platil výživné na syna vo výške 60,- Eur, ktoré bolo určené súdom, a to až do 09.08.2018, kedy bolo vydané neodkladné opatrenie a syn bol zverený dočasne do jeho starostlivosti.

19. Žalobca B. P. na doplnenie uviedol, že všetky skutočnosti uvádzané žalovanou týkajúce sa dohody aj jeho sťahovania sú zavádzajúce. Nikdy sa nedohodli, písomne ani ústne, že žalovaná zostane bývať v byte sama so synom. Vyhrážala sa, že si ublíži a povie, že to bol žalobca, preto sa žalobca z bytu odsťahoval. Zobral si pár vecí s tým, že sa o pár dní vráti, keď sa situácia ukludní, ale už tam bol pán L., priateľ žalovanej. Vyhrážala sa, že ho poudáva, čo sa stalo asi 60-krát za dva roky. Nikdy nebolo ani preukázané, že žalobca niečo zobral alebo ukradol z bytu. Chcel sa do bytu vrátiť, ale žalovaná ho do bytu nepustila, čoho svedkom boli aj príslušníci policajného zboru, ktorým žalovaná povedala, že oni môžu do bytu vojsť, ale žalobca nie. Od januára tohto roku za byt uhrádza žalovaná len polovicu, čo žalobca akceptuje a druhú polovicu zaplatil. Žalobca sa musel odsťahovať z bytu, nájsť si podnájom, tri roky nemá kľúče od bytu. Podľa jeho vedomostí byt v súčasnosti navštevuje len žalovaná, jej matka, sestra - pani L. a deti pani L., ktoré sú krstnými deťmi žalovanej.

20. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní zotrvala na svojich písomných podaniach a zdôraznila, že s podanou žalobou nesúhlasí a žiada žalobu zamietnuť, pričom má za to, že žalobca nemá akýkoľvek právny základ na zaplatenie požadovanej sumy, keďže medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená dohoda o užívaní nehnuteľnosti, ktorá bola uzatvorená ešte v priebehu roku 2015, teda oveľa skôr, ako žalobca začal žalovanú vyzývať na umožnenie užívania tejto nehnuteľnosti. Zo strany žalobcu ide len o účelové konanie. Dohoda bola uzavretá v októbri 2015, kedy sa strany sporu dohodli, že sa rozídu, v dôsledku čoho žalobca byt opustí s tým, že bude ešte tráviť v byte spoločné sviatky a z domácnosti sa odsťahuje v novom roku. Nakoniec sa z bytu odsťahoval až v mesiaci jún 2016. Obsahom dohody bolo, že byt bude naďalej užívať žalovaná s ich synom s tým, že bude zároveň

uhrádzať všetky platby súvisiace s bytom. Žalovaná sa so žalobcom snažila dohodnúť na vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k spoločnému bytu, mimosúdna dohoda však nebola úspešná. Žalovaná potvrdila, že v rozhodnom období od 01.07.2016 do 31.05.2018 užívala celý byt. Keďže žalovanej z bytu zmizli veci, 25.10.2016 nechala vymeniť zámky v byte, pričom pripustila, že nebolo preukázané, že veci odcudzil žalobca. Žalovaná bola v tejto súvislosti v trestnom konaní odkázaná na uplatnenie svojho nároku v civilnom konaní. Keďže žalovaná platila v tomto období všetky náklady súvisiace s užívaním bytu, vzniesla v konaní kompenzačnú námietku s tým, že tieto náklady vyčíslila dodatočne, pričom nešlo len o energie, ale aj o preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv, ktoré má platiť aj spoluvlastník bytu, čo tento nerozporoval, ani neplatil. Rovnako žalovaná poukázala na dôkazy, a to najmä na zápisnicu z trestného konania, kde sám žalobca ešte v roku 2016 povedal, že existovala dohoda, že sa dobrovoľne z bytu odsťahoval a že umožnil užívanie bytu svojej bývalej partnerke so synom tak, aby syn vyrastal v prostredí, ktoré pozná. Toto v konečnom dôsledku nasvedčuje aj jeho doterajšie správanie, keď vyzýval žalovanú na zaplatenie dlženej sumy až viac ako jeden a pol roka po tom, čo sa sám odsťahoval. Prvá sms-komunikácia, ktorú žalobca doložil, bola až z decembra 2017, to znamená, že žalobca sám túto dohodu rešpektoval. Aké sú motívy, ktoré žalobcu viedli k porušeniu tejto dohody, sú jej neznáme. Z právneho hľadiska pokiaľ existovala dohoda o užívaní spoločnej nehnuteľnosti, táto dohoda je záväzná pre spoluvlastníkov. Žalobca i keď bol podielovým spoluvlastníkom, sám sa obmedzil v užívaní nehnuteľnosti tým, že uzatvoril túto dohodu. Nakoľko došlo k uzatvoreniu dohody, došlo aj k obmedzeniu užívateľského práva žalobcu. Z tohto dôvodu žalobca nemá nárok na zaplatenie dlžnej sumy. Tiež poukázala na skutočnosť, že žalovaná v celom rozsahu hradila všetky platby, ktoré súviseli s bytom, či už do fondu prevádzky, údržby a opráv alebo na platenie hypotéky s tým, že žalobca neuhrádzal ani jednu z týchto platieb. Vzhľadom na tieto skutočnosti má za to, že žaloba je nedôvodná. Rovnako poukázala na skutočnosť, že žalobca doteraz neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by potvrdzovali jeho tvrdenia, najmä čo sa týka výšky vymáhanej sumy. K dôkazu, ktorý žalobca predložil, uviedla, že ide len o vyjadrenie realitnej kancelárie k tržnej hodnote bytu, nejde o vyjadrenie k výške nájomného.

21. Žalovaná M.. C. Z. na pojednávaní doplnila, že 02.09.2015 sa so žalobcom rozišli, nakoľko on ju podvádzal a dohodli sa, že žalobca opustí byt a ona bude so synom v byte naďalej bývať. Nie je pravda, že odišiel pod vplyvom jej amokov. Dobrovoľne sa rozhodol odsťahovať. Odsťahoval sa na etapy a chcel, aby syn zostal bývať v byte. Nie je pravdou, že žalovaná na neho podala 60-krát trestné oznámenie. Podala jedno trestné oznámenie vo veci. Ona užívala byt naďalej so synom. Nie je pravdou ani to, že by býval v byte aj niekto tretí. Žalovaná prevzala aj platenie úveru. Z jej pohľadu je aj platenie úveru podstatná vec, na ktorú sa v polovici zaviazal aj žalobca, ktorý ani nemá poňatia, koľko treba platiť správcovskej spoločnosti. Žalovaná nepopierala, že byt užívala v celom rozsahu, ale uviedla, že ho užívala s dieťaťom a po vzájomnej dohode so žalobcom. Je pravdou, že žalobca nemá kľúč od bytu. V októbri žalovaná byt opustila, pri tom bol prítomný aj žalobca, ktorý si prišiel byt pri tej príležitosti pofotiť. Záмок na byte dala vymeniť 25.10.2016. Bolo jej jasné, že sa tam žalobca nedostane, ale obávala sa, že jej môžu byť z bytu odcudzené ďalšie veci. Dovtedy žalobca do bytu chodil, aj keď tam ona nebola. Žalovaná zopakovala, že v októbri 2015 sa so žalobcom ústne vzájomne dohodli, keď spolu sedeli v kuchyni, že sa rozchádzajú, že on z bytu odíde, len ju žiadal, aby mohol do Vianoc do bytu ďalej chodiť a postupne sa z bytu odsťahuje. Žalobca sa odsťahoval k priateľke. Žalovaná si myslela, že dohoda, že zostane v byte, platí, pretože táto dohoda bola v prospech dieťaťa.

22. Na preukázanie existencie dohody o užívaní nehnuteľnosti žalovaná navrhla vyslychnúť svedkov N. L. - sestru žalovanej, N. Z. - matku žalovanej a Q. Z. - známu žalovanej. Účelom výsluchu svedkov N. L. a N. Z. malo byť objasnenie existencie dohody o užívaní nehnuteľnosti. Svedkyňa Q. Z. mala byť vyslychnutá k objasneniu existencie dohody a dôveryhodnosti svedka Q. O., ktorého navrhol vyslychnúť žalobca. Žalobca namietal výsluch navrhovaných svedkov žalovanej ako neopodstatnený, keďže samotná žalovaná potvrdila, že pri uzatváraní dohody boli prítomní v kuchyni len ona a žalobca.

23. Na okolnosti uzavretia dohody o užívaní nehnuteľnosti žalovaná navrhla vyslychnúť svedkyňu N. L., sestru žalovanej. Svedkyňa uviedla, že vie o tom, že žalobca opustil byt a dobrovoľne odišiel, pretože v septembri 2015 prišiel opakovane k nej. Volal jej, že príde na kávu, potreboval sa porozprávať, prišiel a spustil sťažnosti na sestru, že sa s ňou nedá žiť, že ona mu povedala, že s ním už nechce žiť. Chcel to ešte s ňou urovnať. V októbri 2015 prišiel opätovne za svedkyňou a povedal, že on odíde z bytu, aby byt zostal domovom Q., aby bolo jemu dobre, lebo on tam má hračky, pozná to, a že ešte počkajú do Vianoc. V byte bol ešte aj vo februári na Q. narodeniny a potom sa začal odsťahovávať. Odniesol si osobné veci, mrazničku, elektroniku, sťahoval sa na etapy. Sestra nechcela byť pri sťahovaní. Svedkyňa vie o tom,

že sestra si brala úver s tým, že ona si zoberie úver na seba a žalobca sa z bytu odsťahuje. V období od júla 2016 do mája 2018 bývala v byte len sestra (žalovaná) s Q.. Na otázku, kedy a kde žalobca hovoril, že uzavrel dohodu so žalovanou, svedkyňa uviedla, že v októbri 2015 povedal, že aj keď sa rozchádzajú, on sa odsťahuje a Q. zostane v byte. Na otázku kedy v skutočnosti prestal žalobca užívať nehnuteľnosť, svedkyňa odpovedala: „V júni 2016.“. Na otázku, na aké veci sa mala dohoda vzťahovať, čo bolo jej predmetom, svedkyňa uviedla: „Aby Q. bolo dobre.“. Na otázku, aké ďalšie podmienky tejto dohody so žalovanou žalobca svedkyňa povedal, či svedkyňa vie o ďalších náležitostiach, ktoré mala mať dohoda o užívaní bytu medzi žalobcom a žalovanou, svedkyňa uviedla, že vie len o týchto veciach. V tom citovom rozpore žalobca povedal len toto. K požiadavke objasniť okolnosti týkajúce sa prevzatia úveru zo strany žalovanej, svedkyňa udala, že o úvere vie. Dohodli sa, že sestra prevezme platby celého úveru. Svedkyňa a žalovaná boli spolu v banke.

24. Ako svedok bola vyslúchnutá Q. Z., ktorej výsluch navrhla žalovaná na objasnenie existencie dohody o užívaní nehnuteľnosti medzi stranami sporu a dôveryhodnosti svedka Q. O., ktorého navrhol vyslúchnuť žalobca. Svedkyňa na objasnenie svojho vzťahu k stranám sporu uviedla, že jej bývalý manžel pán O. je kamarát so žalobcom B. P., pričom sa obidvaja proti nej spojili a chceli svedkyňu pripraviť o spoločný majetok. Svedkyňa uviedla, že žalobca im akože požičal peniaze a sfaľovali jej podpis. Potom sa svedkyňa stretla so žalovanou, pani Z. C., rozprávali sa a zistili, že zažívajú podobné veci. Pán O., bývalý manžel svedkyne, a žalobca pán P., ich navzájom sledujú, svedkyňu aj s pani Z.. Kvôli tomu sa dostali s pánom P. do konfliktu. Pán P. mal záložné právo na ich dom do doby, kým svedkyňa nepodala trestné oznámenie. Zrazu už pánovi P. nedlžil nič jej bývalý manžel, ani ona. Žalovaná C. Z. a svedkyňa sú známe. Bývali na jednom sídlisku vo Y.. Dali sa do reči a zistili, že majú nejaké spoločné veci.

Svedkyňa uviedla, že vie, že pán P. žaluje pani Z., že mu nedovolila bývať v byte a za to chce odškodné. Pani Z. povedala, že sa dohodli, že bude bývať v byte s Q. a pán P. sa z bytu odsťahoval po etapách. Pán P. neumožnil pani Z., aby sa ohľadne bytu vysporiadali. Na otázku právnej zástupkyne žalobcu, či vie svedkyňa objektívne vypovedať vzhľadom k tomu, čo povedala na začiatku svojho výsluchu o svojom vzťahu k stranám sporu, svedkyňa uviedla, že má papier na to, že pán P. mal záložné právo na ich byt. Všetko má na papieri. Podala aj trestné oznámenie. Pán P. bude všetko robiť pre to, aby obral pani Z. o peniaze. Svedkyňa vie, že bude klamať, aj zavádzať. Na otázku, či svedkyňa vie o dohode medzi žalobcom a žalovanou, že pani Z. bude užívať nehnuteľnosť a od koho sa o tejto dohode dozvedela, svedkyňa uviedla, že o dohode vie od pani Z., ktorá jej to povedala asi dva roky dozadu. Na otázku, pri akej príležitosti sa svedkyňa o existencii tejto dohody dozvedela, svedkyňa uviedla, že sa so žalovanou dali do reči, žalovaná jej povedala, že sa rozvádza a že zostane bývať v byte s Q.. Na otázku, či sa so žalovanou rozprávali, po akú dobu bude táto dohoda trvať alebo o podmienkach tejto dohody, svedkyňa uviedla, že o dobe sa nerozprávali. Žalovaná hovorila, že výdavky zostávajú na ňu a že žalobca tam nechce bývať. Na otázku, či svedkyňa o tejto veci vie aj od niekoho iného ako od žalovanej, svedkyňa uviedla, že o dohode vie len od pani Z.. Na otázku, či svedkyňa vie aj iné skutočnosti o tejto dohode, resp. či sú jej známe aj iné podmienky dohody, svedkyňa udala, že vie jednoducho, že sa dohodli, vie, že tam žalovaná bývala s malým. A vie len, že sa dohodli ústne. Iné podmienky nevedela.

25. Podľa § 137 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

26. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

27. Podľa § 136 ods. 1 OZ, vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

28. Podľa § 139 ods. 1 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

29. Podľa § 139 ods. 2 OZ, o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

30. Predmetom sporu medzi stranami je nárok žalobcu voči žalovanej ako podielových spoluvlastníkov spoločného bytu uplatnený podľa § 137 ods. 1 a § 123 OZ z titulu peňažného plnenia voči spoluvlastníkovi za užívanie spoločnej veci nad rozsah spoluvlastníckeho podielu v období od 01.07.2016 do 31.05.2018.

31. V spore o zaplatenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu sa vyžaduje objasniť, či podielový spoluvlastník užíval byt nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, či sa podieloví spoluvlastníci na užívaní spoločnej veci dohodli alebo nie, resp. či sa dohodli na jej bezplatnom užívaní a následne ustáliť výšku náhrady za užívanie nehnuteľnosti.

32. Nárok spoluvlastníka na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu vyplýva z ustanovenia § 137 ods. 1 OZ. Jeho nevyhnutným predpokladom je užívanie tejto veci druhým spoluvlastníkom nad rozsah jeho spoluvlastníckeho podielu.

33. Neužívanie veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu spoluvlastníkom musí byť dôsledkom jej užívania druhým spoluvlastníkom nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Len v takomto prípade sa spoluvlastník užívajúci spoločnú vec nad rozsah spoluvlastníckeho podielu podieľa na prisvojovaní si úžitkovej hodnoty veci vo väčšej miere, než zodpovedá jeho podielu. Nie je pritom rozhodujúce, či tento stav vyplýva z dohody spoluvlastníkov (okrem prípadu, ak by jej súčasťou bola aj dohoda o bezplatnom užívaní celej veci alebo jej časti) alebo z rozhodnutia väčšinového spoluvlastníka, alebo či ide o faktický stav.

34. Je zrejmé, že ak by spoločná vec vôbec nebola spoluvlastníkmi užívaná, žiaden nárok na náhradu za jej neužívanie by medzi nimi nevznikol. Rovnako takýto nárok nevzniká ani v prípade, ak spoluvlastník užíva len časť veci v rozsahu neprevyšujúcom jeho spoluvlastnícky podiel, pretože v takom prípade nič nebráni druhému spoluvlastníkovi, aby sa tiež podieľal na svojom užívacom oprávnení v rozsahu svojho podielu, a to užívaním zostávajúcej časti. Dôvod, pre ktorý tento spoluvlastník prípadne spoločnú vec neužíva, nie je právne významný a rovnako nie je významné ani prípadné užívanie časti veci treťou osobou (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 184/2010 zo dňa 27.10.2010, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/38/2017 zo dňa 26.06.2018).

35. Medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX na O. ulici č. X vo Y., ani to, že žalovaná v rozhodnom období (od 01.07.2016 do 31.05.2018) fakticky užívala celý byt, teda aj časť (ideálny podiel), ktorá patrila do spoluvlastníckeho podielu žalobcu, pričom žalobca byt v spornom období neužíval. Vzhľadom na túto skutočnosť je preto dôvodné, aby za toto užívanie poskytla žalovaná spoluvlastníkovi finančnú náhradu.

36. Spornou medzi stranami však bola otázka existencie dohody o užívaní spoločnej veci, resp. či sa strany dohodli o bezplatnom užívaní spoločnej veci (bytu).

37. Na preukázanie existencie dohody o užívaní bytu žalovaná navrhla vyslúchnuť svedkyne N. L. a Q. Z.. Svedecké výpovede týchto svedkýň súd vyhodnotil ako účelové a svedkov hodnotil ako zaujatých, v prípade svedkyne N. L. s ohľadom na jej príbuzenský vzťah so žalovanou, s ktorou sú sestry a v prípade svedkyne Q. Z. vzhľadom na jej pomer k stranám sporu, keď so žalovanou sú známe a k žalobcovi má svedkyňa podľa obsahu svojej výpovede nepriateľský vzťah. Navyše ani jedna zo svedkýň vo svojej svedeckej výpovedi nepotvrdila, že by bola prítomná pri uzatváraní dohody o užívaní nehnuteľnosti medzi stranami sporu, a čo je v tejto veci podstatné, nepotvrdili existenciu dohody o bezplatnom užívaní nehnuteľnosti, keďže vo svojich výpovediach sa nevedeli vyjadriť ani k okolnostiam a prípadnému obsahu dohody. Výpoveď svedkýň sa súdu javí ako ovplyvnená žalovanou a naučená aj v dôsledku použitých výrazových prostriedkov, keď žalovaná aj obidve svedkyne napríklad opísali sťahovanie žalobcu zo spoločného bytu strán sporu slovami, že žalobca sa sťahoval „na etapy“. Súd len poznamenáva, že svedkyňa Q. Z. sama uviedla, že o dohode, ktorá mala byť uzavretá medzi stranami sporu ohľadne užívania spoločného bytu vedela len sprostredkovane, z rozprávania žalovanej. Žalovaná zase priznala, že pri uzatváraní dohody so žalovaným nemal byť nikto iný prítomný, pretože sa mali dohodnúť, keď sedeli v byte v kuchyni.

38. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že žalovaná užívala byt aj nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu a medzi spoluvlastníkmi nedošlo k dohode o tom, že toto užívanie bude

bezplatné. Je preto dôvodné a v súlade s ustálenou judikatúrou, aby za takéto „nadužívanie“ žalovaná druhému spoluvlastníkovi poskytla finančnú náhradu. Opakovane súd poznamenáva, že pri nároku na náhradu uplatnenú podielovým spoluvlastníkom za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, zásadne nie sú rozhodujúce dôvody, pre ktoré je spoluvlastník vylúčený z užívania spoločnej veci (teda že žalobca odišiel z bytu dobrovoľne alebo že žalovaná v podstate účinne žalobcovi bránila v užívaní bytu, keď vymenila zámky a žalobca kľúčom nedisponoval), ale to, že spoluvlastník vec užíva nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu a za toto užívanie náhradu vo forme peňažného plnenia z užívania vylúčenému spoluvlastníkovi neposkytuje, čo by však neplatilo len v tom prípade, ak by sa spoluvlastníci dohodli, že náhrada sa poskytovať nemá, čo sa v tomto prípade nepreukázalo.

39. Táto skutočnosť nevyplýva ani z uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Filakovo zo dňa 17.01.2017, na ktoré žalovaná opakovane poukázala. Súd má za to, že odpoveď žalovanej zo dňa 19.02.2018 na výzvu žalobcu na mimosúdne vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti a zaplatenie za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu dokonca existenciu akejkoľvek dohody medzi žalobcom a žalovaným vylučuje a popiera, pretože v tomto liste žalovaná uvádza, že po tom, čo žalobca dobrovoľne odišiel zo spoločnej domácnosti, mala žalovaná za to, že jeho zámerom bolo, aby do vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti túto užívala ona spolu s ich malým synom s tým, že ona bude platiť poplatky do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu. Ak by aj súd prisvedčil právnej argumentácii žalovanej, že dohoda o užívaní spoločnej veci mohla byť uzavretá mlčky, v tomto prípade jednoznačne nebola preukázaná existencia dohody o bezplatnom užívaní spoločnej veci.

40. Pokiaľ ide o výšku uplatnenej náhrady za užívanie nehnuteľnosti, túto súd nepovažoval medzi stranami za spornú, pretože žalovaná jej výšku nerozporovala. V písomnom vyjadrení zo dňa 01.08.2018 síce poukázala na dôkaz predložený žalobcom - vyjadrenie k tržnej cene 4-izbového bytu vo Y., v ktorom sa realitný maklér nevyjadril k výške mesačného nájomného za nehnuteľnosti obdobné spoločným nehnuteľnostiam, ale vydal len vyjadrenie k „tržnej“ cene 4-izbového bytu vo Y. na ulici O. XXXX/X a z toho dôvodu mala žalovaná za to, že tento dôkaz je pre toto konanie nepodstatný a žiadala, aby naň súd neprihliadal, s čím sa súd stotožňuje, samotnú výšku uplatneného nároku žalobcu však žalovaná nijako nespochybnila, ani sa k nej bližšie nevyjadrila. Až na súdnom pojednávaní v rámci prednesu žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázala na skutočnosť, že žalobca doteraz neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by potvrdzovali jeho tvrdenia, najmä čo sa týka výšky vymáhanej sumy, čo však tiež nemožno považovať za účinné popretie skutkových tvrdení stranou podľa § 151 ods. 2 CSP.

41. Keďže žalovaná žiadnym spôsobom nepoprela, nespochybnila tvrdenie žalobcu o výške uplatneného nároku (obmedzila sa len na konštatovanie, že žalobca nepredložil dôkaz na podporu svojich tvrdení o výške vymáhanej sumy) ani nepredložila ani neoznačila žiadne iné dôkazy v tomto smere, takéto vyjadrenie žalovanej nemožno považovať za účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu, preto je potrebné ich považovať za nesporné.

42. Podľa § 149 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

43. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

44. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

45. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

46. Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

47. Podľa § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

48. Z obsahu spisového materiálu ako aj tohto súdneho rozhodnutia vyplýva, že po podaní žaloby žalobcom dňa 28.05.2018 zaslal súd žalovanej uznesenie zo dňa 20.06.2018, ktorým žalovanú vyzval, aby sa v lehote 10 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadrila k žalobe, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva (§ 167 ods. 2 CSP). Spolu s týmto uznesením jej zároveň bolo zaslané poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu (§ 160 CSP), kde okrem iného bola poučená aj o prostriedkoch procesného útoku, o prostriedkoch procesnej obrany a sudcovskej koncentrácii konania s tým, že tieto je povinná uplatniť včas a tieto nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 v spojení s § 149 CSP). Po doručení vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovanej (repliky I. a II.) bola žalovaná uznesením zo dňa 08.11.2018 vyzvaná na vyjadrenie k vyjadreniam žalobcu doručeným súdu dňa 12.09.2018 a 02.11.2018 v lehote 10 dní, pričom v uznesení bola opäť poučená o prostriedkoch procesného útoku, o prostriedkoch procesnej obrany a sudcovskej koncentrácii konania.

49. Zo strany právneho zástupcu žalovaného bola následne na pojednávaní dňa 12.03.2019 vznesená kompenzačná námietka a prednesený návrh na vykonanie dokazovania výsluchom žalobcu.

50. Z opísaného stavu vyplýva, že konanie začalo podaním žaloby a v zmysle ustanovenia § 153 CSP boli sporové strany aj poučené o sudcovskej koncentrácii konania. Znenie čl. 10 ods. 3 CSP jednoznačne umožňuje ustáliť, že procesná úprava konania dáva možnosť využitia tohto inštitútu. Sudcovská koncentrácia konania znamená možnosť súdu stanovovať záväzné procesné lehoty na procesné úkony sporových strán. Procesným následkom nedodržania koncentrovanej sudcovskej lehoty je procesná preklúzia práva sporovej strany uplatniť v konaní skutkové tvrdenie či dôkazný návrh.

51. Súd spolu s výzvou a stanovením lehoty na podanie vyjadrenia poučil sporové strany v zmysle citovaných ustanovení o sudcovskej koncentrácii konania a poučil ich o tom, že strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

52. Vo veci je preto možné konštatovať, že žalovaná vznesla kompenzačnú námietku a navrhla vykonanie ďalšie dokazovania výsluchom žalobcu až na pojednávaní dňa 12.03.2019. Z týchto dôvodov bolo možné postupovať tak, že sa na dané uplatnené prostriedky procesnej obrany nebude prihliadať. Navyše súd konštatuje, že žalovaná strana ani nevedela presne uviesť, čo by malo byť predmetom započítania (opakovane na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu v tomto smere uvádzala rôzne skutočnosti - platby preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, nájomné, „malý úver“ na obnovu bytového domu, ktorý sa spláca spoločnosti A.), koľko by táto suma činila, ani akého obdobia sa týka (najprv uviedla, že kompenzácia sa týka obdobia dva roky spätné, následne uviedla, že odo dňa užívania bytu žalovanou, teda odo dňa 01.06.2016 do dňa pojednávania).

53. Súd tiež poznamenáva, že ak žalovaná namietala, že žalobca sa žiadnym spôsobom nepodieľal na nákladoch spojených s užívaním bytu, a preto vznesla v konaní kompenzačnú námietku, v tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať na to, že predmetné náklady a s tým súvisiace vynaložené finančné prostriedky žalovanou mali byť uplatnené a zohľadnené pri rozhodovaní v konaní o zrušení a vyporiadanie spoluvlastníctva (čo žalovaná aj urobila) a nemohli byť preto zohľadnené v tomto konaní o zaplatenie

finančnej náhrady za užívanie podielu žalobkyne na spoločnej nehnuteľnosti (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/4/2017 zo dňa 30.11.2017).

54. Ďalším uplatneným návrhom na vykonanie dokazovania súd nevyhovel, pričom poznamenáva, že pri vykonávaní dokazovania nie je súd viazaný návrhmi strán a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne N., ktorej účasť na pojednávaní žalovaná nezabezpečila, by si vyžiadalo nariadenie ďalšieho pojednávania, navyiac ani výsluchmi svedkov vykonanými na pojednávaní, ani z predložených listinných dôkazov nebolo preukázané, že strany uzavreli dohodu o bezplatnom užívaní nehnuteľnosti. Rovnako súd nepristúpil ani v výsluchu svedkovej N. L., T. L., B. Y., B. Y., N. Z. a P. W., ktorých žalovaná navrhovala vyslúchnuť na okolnosti jej sťahovania z bytu dňa 12.10.2018 a na osvedčenie skutočnosti, že týmto dňom umožnila žalobcovi vstup do bytu, keďže predmet tohto sporu sa týka užívania bytu v období od 01.07.2016 do 31.05.2018, takže takéto dokazovanie nemá pre toto konanie právnu relevanciu a s vecou nesúvisí. Nakoľko žalobca po výsluchu svedkýň na súdnom pojednávaní v dôsledku odstránenia spornosti netrval na pôvodne navrhovaných dôkazoch výsluchom svedkov O. E., Q. O., V. W. ani predložením sms-komunikácie medzi žalobcom a žalovanou, súd k vykonaniu týchto dôkazov nepristúpil.

55. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu za užívanie nehnuteľnosti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu žalovanou vo výške 1.760,- Eur, pričom vychádzal z výšky mesačného nájomného za nehnuteľnosti obdobné spoločným nehnuteľnostiam, ktoré je v rozsahu 160,- až 240,- Eur, pri zohľadnení veľkosti spoluvlastníckeho podielu žalobcu 1 nájomné predstavuje 80,- až 120,- Eur mesačne. Spoločné nehnuteľnosti užívala žalovaná nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu od 01.07.2016, pričom žalobca si uplatnil nárok na náhradu za obdobie do 31.05.2018, čo predstavuje spolu 23 kalendárnych mesiacov. Keďže si však žalobca žalobou uplatnil len nárok na náhradu za užívanie nehnuteľnosti za obdobie 22 mesiacov vo výške 1.760,- Eur (t.j. 22 x 80,- Eur), súd v zmysle zásady non ultra petitem zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu 1.760,- Eur s tým, že žalobca si neuplatnil ani nárok na príslušenstvo pohľadávky.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 1 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).